

Yeni Komünizm Her Şeyi Değiştirebilir – Şayet...

Editörün Notu: Aşağıdaki metin Devrimci Komünist Parti'ye mensup önder yoldaşlardan biri tarafından yazılıp Parti üyeleri ve destekçileri arasında dolaşıma sokulmuş bir belgeden yapılan alıntılardan oluşmaktadır. Dipnotlar sonradan eklenmiştir.

Yeni Komünizm Her Şeyi Değiştirebilir – Şayet...

Hadi içtenlikle konuşalım şimdi. Hadi, kendi Partimiz haricindeki insanları da katarak, devrimin sorunlarıyla dürüstçe yüzleşmeye istekli olalım, pervasız davranıp söz konusu sorunlarla mücadele edelim. Hadi mevcut gerçekliğe ilişkin çok basit temel bazı tespitlerle başlayalım:

Biz devrimci komünistlerin tüm insanlığın çıkarlarını temsil ettiğimiz ve onların sözcüsü olduğumuz kabul edilir. Ve bunu bilime dayanarak, daha azıyla değil, bilime dayanarak yaptığımız kabul edilir. Bu temele istinaden, insanlığın her şeyden çok komünist bir dünyaya ihtiyacı olduğundan aslında son derece eminiz, ki söz konusu dünyaya, oraya gidilmesini sağlayacak bir geçiş ve yol, bir temel olacak (doğru türde) sosyalist toplumların teşkil edilmesiyle bir (doğru türde) devrimler sürecinden varılır. Yani, uğruna mücadele ettiğimiz şey sadece komünizm değil, komünizmin doğru türüdür, **YENİ KOMÜNİZM**'dir.

Bob Avakian (BA) tarafından ileri sürülen komünizmin yeni sentezi, gerçekten de komünist teori ve pratiğin tarihsel evriminde tamamıyla yeni bir safhanın başlangıcını temsil ve tesis eden tam bir ezber bozucudur. **YENİ SENTEZ HER ŞEYİ DEĞİŞTİRECEKTİR**. Fakat bu durum, **ANCAK** BA'nın Yeni Komünizmi yaygın bir biçimde bilinirse, bu toplumda ve bütün dünyada bir çeşit geometrik artışla kök salar ve daha da çok yayılırsa mümkündür.

Fakat hâlihazırda nesnel durum şudur: Çok az sayıda insan Yeni Komünizm'den haberdar, hatta çok az sayıda insan dünyanın sorunlarına çözüm arıyor, burada ve tüm dünyada eğitilmiş ya da "ilerici" ve "aydınlanmış" diye bilinen insanlar, öncelikle geçmişin can çekişen ve felç edici yoz yapılarının (standart burjuva demokrasisi, sosyal demokrasi,ⁱ Ajithizm'in çeşitlemeleri,ⁱⁱ vb.) içine saplanıp kalmışlardır ve genel olarak inatla (bazen iğneleyici, ağır eleştirelilikle) radikal bir biçimde yeni ve ilham verici olabilecek, ancak burada ve tüm dünyadaki alçak ve (gittikçe faşistleşen biçimleri de içeren) vahşi cisimleşmeleri dâhilinde egemen ve hükümlan sömürücü, baskıcı yapıları nesnel olarak kabul etmeleri, onlarla uzlaşmaları ve nihai olarak onlarla girdikleri suç ortaklığı sayesinde (özellikle ABD'de) genel olarak hâlâ faydalanabildikleri görece istikrar ve konforu gerçekten sorgulamalarını ve bunlardan özgürleşmelerini gerektirebilecek ne varsa keşfetmeyi ve bunlara angaje olmayı reddetmekte.

Dolayısıyla uğraştığımız dışsal objektif/subjektif koşullar en hafif deyişle çetindir. Ve bununla bağlantılı olarak, geçtiğimiz on yıllarda kendi Partimiz de dahil olmak üzere her yerdeki komünist saflara musallat olan revizyonizmⁱⁱⁱ, özellikle de bunun tamamen üstesinden gelmek için verilmesi gereken mücadeleler açısından belirgin engeller teşkil etmiştir. Dolayısıyla, genel olarak bu çok zorlu bir dönemdir.

Fakat gün gibi ortada olan bir şey var: Tarihin bu döneminde, bu engellerin aşılarak Yeni Komünizm'in ve yanı sıra onun mimarı BA'nın (komünizmin bu yeni sentezini ortaya koyup geliştiren, bizzat yeni sentezin ana unsurlarının ve bilimsel yöntemlerinin yoğunlaşmış bir ifadesi olarak duran kişi) bu toplumda (ve onun tüm katmanlarında) ve bundan da öte bütün dünyada yaygın bir biçimde bilinmesinin, takdir edilmesinin ve onlara bağlanılmasının sağlanmasından daha önemli **hiçbir şey** yoktur. Diğer taraftan eğer BUNU başaramazsak -eğer BU görevi yerine getirmedi nitel ve nicel ilerlemeler kaydedemezsek-

geçen on yıllar boyunca yaptığımız ve bugün yapmayı sürdürdüğümüz hiçbir şeyden bir yere varılamayacak, hiçbir şey elde edilemeyecektir. Bütün bu zorlu işler, bütün bu adanma ve bütün bu feragat? Bunların tümü, eğer Yeni Komünizm'in her tarafa **yayılması, kök salması** ve **sürdürülebilir bir geometrik ilerleme** sürecinin başlaması sağlanmazsa, koskoca bir sıfır edecektir.

Şayet bunu başaramazsak, gerçekten yaptığımız diğer hiçbir şeyin kıymet-i harbiyesi olmaz. Şayet bunu **başaramazsak**, web sitesi (ve ilgili sosyal medya) yayınının ve liderliğin; 5

Durdur^{iv} herhangi birine ve tamamına (soykırırma dönük polis şiddeti ve katliamı da dâhil) yönelik belirli konjonktürel "İktidar Mücadelesi..." inisiyatifleri; belirli acil durum ve stratejik "düğüm noktası" inisiyatifleri (Faşizmi Reddet gibi); uluslararası gelişmelere (ve diğer ülkelerdeki devrimci zihniyetli güçlere) ve bu ülkede halk arasındaki aşırı milliyetçilik ve ulusal şovenizminin yarattığı baskıya karşı yapılan mücadeleye hasredilen özel dikkat; iki iyileştirici amacın (en çok ezilen toplumsal taban ve özellikle eğitilmiş gençler için iş yaratılması) gerçekleştirilmesine hasredilen özel dikkat; Yeni Komünizm temelinde yeniden canlandırılmış bir Leninist partinin geliştirilmesi ve partiye güçlü katılımın sağlanmasına hasredilen özel dikkat gibi önemli şeyler, bu alanların **her birine** hasrettiğimiz çalışmaların **hiçbiri** nihai olarak tarihte belki de küçük bir dipnottan fazlası olmayacaktır, **şayet...**

Eğerki esas görevimizi yerine getirelim ve hepimizin **en önemli ve en kritik yegâne stratejik amacımız ve gündelik meşguliyetimiz** olarak kabul etmemiz gereken şeyi yapalım: bir kez daha, muhtelif engellerin aşılp BA ve ileri sürdüğü Yeni Komünizm'in toplumda YAYGIN OLARAK bilinmesinin, takdir edilmesinin ve ona bağlanılmasının sağlanması.

Bunun üstesinden gelinmesi, en önemli, en müstesna ve kritik stratejik görevimiz ve hedefimiz olarak anlaşılmalıdır (bütün

insanlık ve geleceği için, eğer sahip olunmaya değer türde bir geleceği varsa). Bütün bunlarla uyumlu olarak **BA'nın geçmiş yıllardaki müdahalelerine** bir kez daha dikkatle göz atalım –bizzat neyi başardığına ve 1 numaralı hedef bakımından bundan ne çıktığına ya da çıkmadığına.

Çoğuna hepimiz elbette aşınayız. Bir kez daha lafımızı esirgemeyelim: Bunların TAMAMI çok büyük oranlarda heba edilmiştir.

Ancak ilk olarak olumlu olanlardan bahsedelim: Basit bir biçimde ifade edilirse, çok değerli basılı çalışmalar ile ses ve video derlemelerine ilave olarak son yıllarda şahsen BA tarafından yapılan kamusal ve yarı kamusal inanılmaz girişimler serisine mahzar olduk. Bunlar, istisnasız, yeni komünist teori, propaganda ve ajitasyonun olağanüstü, birinci sınıf sunumları olmuşlardır. Tamamı büyük derinlik, içerik ve içtenlikle ileri sürülmüşler, her biri insanlığın sorunlarına uygulanan bilimsel yöntemler için canlı birer laboratuvar olarak hizmet edecek şekilde meydana getirilmişlerdir. Tamamı geniş çeşitlilikte bir izleyici kitlesi tarafından yaygın bir biçimde erişilebilir olacak şekilde hazırlanmış, farklı geçmişlere sahip farklı katmanlardan yeni insanlardan kendi Partimizin üst düzey liderliği, elbette bizler de dahil deneyim sahibi kıdemli komünistlerin çoğuna uzanan bir yelpazede herkes için her seviyede kıymetli derslere yoğunlaşmışlardır.

Şimdi burada söylediğim her şey doğru değil mi? Sadece 7 Konuşma^v ya da 2003'te yayınlanan *Revolution: Why It's Necessary, Why It's Possible, What It's All About* [Devrim: Neden Gerekli, Neden Mümkün, Ne ile Alakalı] ya da *REVOLUTION –NOTHING LESS! [DEVİRİM–DAHA AZI DEĞİL!]* video kayıtlarına kaynaklık eden konuşmalar ya da birkaç sene evvel bilimsel yöntemlerin önemini ve komünizmin erken dönemlerinden devralınan kitle çizgisi,^{vi} söyleştirme,^{vii} popülist epistemoloji,^{viii} vb. ile bağın koparılması ihtiyacını kafalara

çakan içeriye yönelik seminerler serisi ya da Riverside Kilisesi'nde Cornel West ile yapılan nefes kesici (ve çekişmeli) kamuya açık Diyalog ve bu süreç sonunda ortaya çıkan film ya da nihai olarak BA'nın ufuk açıcı YENİ KOMÜNİZM kitabının yazılış sürecinde kapsanan iç seminerler dizisi ya da hem halihazırdaki konjonktürel (yükselen faşizm) hem de derin tarihsel köklere yönelik çözümlemelerin (bu noktaya nasıl ve neden geldik?) gerçek bir ustalıkla derlemesi olan en son yapılan (bir saat uzunluğundaki!) yarı-kamusal 2017 konuşması gibi doğrudan girişimleri aklınıza getirin, bütün bunlar hakkında ne yapacağı açık olan, Yeni Komünizm'in en büyük ve stratejik hedeflerini ortaya koymaktan çekinmeyen ve kendinden emin bir biçimde bunlardan geri durmayan, bir yöntemler ve ilkeler ekolünü, ayrıca henüz komünist hedefleri paylaşmasalar da (belki de hiçbir zaman paylaşmayacak olsalar da) mevcut konjonktürde kendileri ile pratikte bir birlik kurulabilecek kişilere doğru asli bir patikanın taslağını temin edecek bir önderliğin yanı sıra aklınıza getirin.

Sağlam çekirdek ve sağlam çekirdek temelinde hayli esneklik modeli. Doğru bir temel üzerinde ve doğru yöntemleri kullanarak birleşebilecek herkesi birleştiren bir model. Bilime dayalı serinkanlı, özgüvenli ve kesinlik modeli. Bir incelik, ahlak, ulaşılabilirlik, neşe ve şefkat ve evet, umut modeli, bu arada kuyrukçuluğa ya da yordakçılığa zerrece bulaşmayan, farklı katmanlardan kitlelerle birlikte bu canlı çelişkileri yön vermek üzere şiddetli tartışmalı mücadeleler yürüten, engellere meydan okuyan ve onların üstesinden gelen, bu dönemin yapılarını sınırlayan, felce uğratan bir model. Ve hepsinin bir saatte yapılması. Vay canına! Ve ardından S&C [Soru-Cevap] ile birlikte, tüm soyut unsurların, özün, dikkate değer bilimsel suhuletin ve tam bir "doğaçlama" canlılığının gündeme gelmesi –Evet, bir kez daha vay canına!

Evet, bunların tamamı müthiş ve ilham vericidir, işte bütün mesele: BA tarafından yapılan az çok "doğrudan" olan TÜM bu müdahalelerin hem içerik hem de biçim bakımından dikkate değer

ve birinci sınıf müdahaleler olmalarıdır. Bunların TAMAMI herkes için yöntem dersi niteliğindedir. TAMAMI kendi başlarına nesnel olarak paha biçilmezdir ve **nihai olarak** nitelikleri ölçüsünde “verimli” olacakları hususunda son derece eminim –en azından **uzun dönemde**, insanlık yakın gelecekte kelimenin bilindik manasıyla kendi sonuna doğru yol almamayı bir biçimde becerirse bunun gerçekleşmesini bekliyorum. Bilimsel bir temele binaen, **insanlık için makul herhangi bir geleceğin**, zorunlu olarak, BA tarafından ileri sürülen komünizmin yeni sentezinin “kat edilmesiyle” oluşturulmak zorunda olduğundan son derece eminim.

Burada (bütün bu müdahaleler de dâhil BA’nın tüm yapıtlarıyla ilişkilendirerek uzun erimli gelecek hakkında) dile getirdiğim nedenlerle, söz konusu müdahalelerin, nihai olarak boşa gidecekleri için nafil çabalamalar olacakları sonucuna varmak tamamen ve rahatsız edici bir biçimde yanlış olur. Ancak en azından *daha kısa vadede*, kaba bir şekilde ifade edilirse, **“bu müdahalelerin ortaya çıkardığı şey ne olmuştur?”**

BA üzerine düşeni yapmıştır, ancak geriye kalan bizlerin BA’nın söz konusu müdahaleleri sonrasında, dikkat çekip dürüstçe dile getirebilmeyi başardığımız şey şu olmuştur: “Bu, Yeni Komünizm’in çok daha geniş ve kapsamlı bir biçimde yayılmasına gerçekten yardımcı oldu; bu müdahale sayesinde şimdi daha fazla insanın BA ve ortaya koyduğu şeyden haberdar olduğunu; şimdi daha fazla insanın Yeni Komünizm’i tartıştığını, müzakere ettiğini, ona itiraz ettiğini, bağlandığını; bütün bunlar gerçekten kökleşmeye başladıkları ve doğrudan karşılaşamadığımız çok sayıda insana ulaşmak suretiyle gün gün, gittikçe daha fazla yayıldıkları için tamamının bir tür geometrik ilerlemeye yol açtığını görebilirsiniz. Apaçık ortada ki artık BA’nın ve Yeni Komünizm’in hakiki ve azimli gerçek **takipçilerinden** oluşan dikkate değer –sadece önemli olduklarından değil, sayıları ve artan toplumsal etkileri nedeniyle de dikkate değer- yeni toplulukların ortaya çıkışının açık göstergeleri var, ki

bunların tümü bir sonraki dönemde Yeni Komünizm'in daha önce görülmemiş bir düzeyde yayılmasının ve kökleşmesinin alametleridir."

Ne yazık ki bunların hiçbiri gerçekleşmedi.

Yeniden ifade etmek gerekirse, BA her durumda kendi payına düşeni yaptı. Ancak hem Partimizde, hem de uluslararası harekette egemen olan bilimsellik karşıtı revizyonizmin karakterize ettiği son yıllardaki "zehirli bileşim", öylesine moral bozucu bir düzeyde *bileşti* ki, farklı katmanların oluşturduğu tüm kitleler, toplumun ve bütün insanlığın karşı karşıya olduğu "sorunun" kaynağını doğru bir biçimde tespit EDEMİYORLAR ya da bu türden bir "çözümün" ciddi bir biçimde peşinde değiller (daha önce ele aldığımız tüm nedenlerden ötürü, ki burada daha fazla uzatmayacağım) –bu "zehirli bileşim", bugün **mevcut en iyi komünist önderlik için bile BA'nın girişimlerinin doğru bir zeminde bir miktar da olsa gerçekleşmesini sağlayacak gerekli koşulların** (uygun izleyiciler, uygun güvenlik, vb.) **yaratılmasının inanılmaz derecede zor ve afallatıcı olduğu** bir durumla sonuçlanmıştır **ve** bunun da ötesinde tek tek her durumda, mevcut en iyi komünist önderlik için bile, Yeni Komünizm'in tohumlarının gerçekten **yaygın bir biçimde ekilip anlamlı herhangi bir ölçekte semeresinin toplanabilmesini sağlayacak bir yolla BA'nın bu girişimlerinin "hakkını verecek" yeterli bir maddi zemin ve/ya yeterli düzeyde temellendirilmiş ideolojik bir yönelim de bulunmuyor gibi görünmektedir.**

Dolayısıyla bu gerçeklikle yüzleşmek ve bizi mağlup etmesine izin vermeyecek yolları ortaya koymak zorundayız. Şu gerçeği kabul edelim ki en azından bu dönemde 1 numaralı stratejik hedefin yerine getirilmesinde gerçekten önemli bir ilerleme kaydedilmesi bakımından, harcanan inanılmaz çabaya karşılık, fiilen "ortaya pek de bir şey çıkmış" değil. Bir kez daha, tamamının gelecekte bir gün daha uygun bir yolla semereleri olacaktır, ama en azından bu dönemde, Yeni Komünizm'in titrek zayıf ışığının bu denli kolay sönebileceği bir dönemde, etkili

olmasına umutsuz bir biçimde ihtiyaç duyduğumuz yayılma ve toplumsal etkinin “geometrik hızla ilerlemesi” sürecinin zincirlerinden boşalmasını sağlama hedefiyle, içinde bu dikkate değer doğrudan müdahalelerin gerçekten doğru dürüst bir biçimde neticelendirilebileceği gerekli maddi temel türünden bir şeyi yaratmakta başarılı olduğumuzu düşünmüyorum.

Sürekli tekrarlanan hayal kırıklıklarımın biri de, bu müdahalelerin son derece değerli materyaller (kitaplar, filmler, vb.) üretmesidir, ki bunlar BA ve Yeni Komünizme ilişkin topluma geniş çaplı bir şekilde “yaymamız” gereken pek çok şeyi sağlamaktadır, fakat bizler başka şeyler yapmakla her zaman o kadar meşgulüz ki, bu çok değerli araçları hasat etmek ve yaymak için ancak zar zor kullanıyoruz. Fakat elbette bu demek değildir ki mevcut durum (tekrarlanan savurganlık) kabul edilebilir, veya asla dönüştürülemez (!) veya özel olarak neye karar verirsek verelim, Yeni Komünizmi geniş ve yaygın şekilde nasıl yayacağımız ve bunun köklenmesi için yapacağımız çalışmaları bulmak bizim elimizde olmayacak. Böyle olması gerekmiyor! Bunun bizim bir numaralı stratejik hedefimiz olması gerekiyor.

Bir kere, yalınayak doktorlara^{ix} ve Huxleyler’e^x doğru yönelimi yeniden canlandırmalıyız. Önderlerden Parti üyeleri ve en geniş ölçekte destekçilere kadar herkesin, yalınayak doktorlar gibi, asgari düzeyde, en azından *belli bir* kapasiteyle çalışmasına ihtiyacımız var. En azından bir biçimde bunu yapmıyorsanız, kendinize komünist diyebilir misiniz? En azından Yeni Komünizm ve BA’nın (BA külliyatının dağıtılması ve web sitesinin varlığını duyurmanın yanı sıra BA videolarının gösterilmesi, vb. dâhil) yayılmasına destek olabilecek *en basit* görevlerle iştigal etmiyorsanız yani. Mao zamanında Çin’deki asıl yalınayak doktorlar (büyük oranda kendilerine temel tıp bilgisi ve eğitimi verilen köylü kitleleri) tıp kuramını ilerletmeyi ya da tıbbi müdahalelerde bulunmayı olanaklı kılacak temele sahip olmamış olabilirler (yararından çok zararı olacağı için bunu yapmamışlar,

denemelerine de izin verilmeyecektir zaten) ancak durup dinlenmeden uzak ve geniş bölgelere gidip olabildiğince çok insana ulaşmak ve bunu sık sık ve sürekli yaparak, en temel tıbbi malzemeye dahi hiçbir vakit erişememiş her türden yere ve insana en temel ilaç, tedavi ve temel tıp eğitimini (külliyyatı ve video filmleri yaymanın eşdeğeri) götürmek suretiyle paha biçilmez bir hizmette bulunmuşlardır. *Paha biçilmez* bir hizmet. Sonuç olarak BA ve Yeni Komünizm'e bağlı bir yalınayak doktor olarak asgari düzeyde gerçekten hizmet edemeyecek ya da etmemesi gereken biri var mı?

Bununla bağlantılı olarak Huxleyler'in gerçekten de HUXLEYLER (!!) olmalarına ve öyle davranmalarına ihtiyacımız var. Bunu doğru, tutarlı bir biçimde ve diğer her şeyin yanı sıra yaptıkları bir şey olarak değil de ASIL görevlerinin bu olduğunu anlayarak yapmaları [mesele]. BA'nın kaç müdahalede bulunduğunu, bunların kalitesini ya da konjonktürel yerindeliğini umursamıyorum –Eğer gayretkeş ve istekli Huxleyler'den oluşan, kendilerini en başta BA'nın destekçileri olarak gören ve tutarlı bir biçimde **kendilerinin asıl görevlerini** benim genel olarak 1 numaralı stratejik görev dediğim şey olarak gören, sonra, fiilen toplumda öncelikli olarak Huxleyler olarak *hareket etme* de dahil, yaptıkları her şeyde buna uygun davranan bir ekibimiz yoksa, BA'nın çalışmalarını ve müdahalelerini zayi etmemenin maddi zeminine hiçbir zaman sahip olamayacağız ve BA ve Yeni Komünizm için kararlı yeni destekçi kitlelerini hiçbir zaman arttıramayacağız. Tek tük birkaç yeni yüz devşirebiliriz, ancak Yeni Komünizm'in ana unsurlarına ve yöntemlerine gerçekten bağlı ve bunları uygulayabilecek gerçek bir Leninist partiyi yeniden bir araya getirmeyi, yeniden yükseltmeyi ve yeniden canlandırmayı hiçbir zaman beceremeyeceğiz.

Bu arada şunu da biliyorum: Şayet bu Trump/Pence faşizmi konsolide olup da gerçekten bu toplumun yaygın olarak kabul edilen “normal” durumu halini alırsa, bunun sadece genel olarak korkunç sonuçları olmayacak, ama daha da spesifik bir

biçimde, biz komünistler, Yeni Komünizm'in ve BA'nın çalışmalarının yayılması ve teşvik edilmesi ile bunların daha da çok köklenmesi ve yayılmasına kendini adayan açık ve istekli aktif BA destekçilerinin sayılarının arttırılması dâhil, bir yere varmak için daha çok çaba sarf etmek zorunda kalacağız. Dolayısıyla Faşizmi Reddet çalışması –yayılp yayılmayacağı, ilgi görüp görmeyeceği, adanmış destekçilerinin olup olmayacağı, doğru yolda kalıp kalmayacağı vb.- gerçekte “yalnızca bir başka iyi inisiyatif ya da yapılacak iyi bir iş” değildir. **Bizim** stratejik komünist hedeflerimizle ilişkisi içinde, Faşizmi Reddet'in temsil ettiği şeyin başarısızlığa uğraması, tabutumuza çakılacak son çivi olabilir.

BA'nın, *TRUMP/PENCE REJİMİ GİTMELİ! İnsanlık Adına Faşist Bir Amerika'yı Kabul Etmeyi REDDEDİYORUZ, Daha İyi Bir Dünya MÜMKÜN* başlığıyla yaptığı -bu faşist rejimin devrilmesi için kitlelerin şiddet içermeyen, kesintisiz siyasal seferberliğini sağlamanın acil, ivedi önemini ve bununla bizim temel devrimci hedeflerimiz arasındaki hayati bağı güçlü bir biçimde vurgulayan- son 2017 konuşması türünden bir şey heba edilmemelidir.

Bu video film (çokça!) kullanılmalıdır, bizim üzerimize düşen, etkin bir biçimde video filmin tüm olumlu yanlarından faydalanılmasını, bunların yaygın bir biçimde her şeye yansıtılmasını ve zerk edilmesini sağlamak, vb. olmalıdır. Bu işte henüz yeterince ilerlenmemiş olması (ve filmin hâlâ diğer şeylere “iliştirilmiş” gibi görünmesi) beni hayal kırıklığına uğratıyor. Bu özel müdahale ve video filmle, şimdi dahi yeterince yönlendirici dikkati çekemezsek, daha sonra (bir kez daha) bu ihmalin (hem 1 numaralı hedefin **BA ve Yeni Komünizm'i teşvik etmeye** ve yaymaya dönük bazı önemli yanlarını gerçekleştirme de başarısız olmayı hem de bu konuşmanın gerekli anti-faşist güzergâhın geliştirilmesini olumlu yönde etkileme gücünden tam olarak yararlanmada başarısız olmayı içeren) fahiş sonuçlarından muzdarip olacağız. Bunların tümü hayli kötü olacaktır; gerçekten de bu konuşmanın yaygın bir

biçimde tanıtılmasının ve dağıtılmasının başarılabilmesi için elimizde ne varsa tüm gücümüzle kullanmalıyız –[ancak] yüzeyde tek çizik bile yaratamadığımız düşüncesindeyim.

Sözlerimi açıkça ortada olanı bir kez daha ifade ederek sonlandırıyorum:

Aslında bizzat BA, gerçekten de Yeni Komünizm'in ne olduğunun en iyi şekilde açıklanmasına odaklanmış durumdadır ve onun çeşitli çalışmaları ve girişimleri, komünizmin bu yeni sentezinin mümkün olan en iyi “tanıtımlarıdır” – Yeni Komünizm'in yaygınlaştırılması ve halka mal edilmesi hususunda, herhangi bir aracının çarpıtması, farklı şekillerde açıklaması, tekrar yorumlamasından bağımsız olarak, “bizzat” BA'nın çeşitli çalışmaları ve girişimlerinden daha iyi bir araç bulunmamaktadır.

Ancak -bu kritik bir ancaktır- BA'nın bizzat ne olduğu ya da kişisel olarak nelerin sorumluluğunu alabileceği bir yana, Yeni Komünizm'in ve bütün bunların bir yoğunlaşması olarak BA'nın istekli, yaratıcı destekçilerinden –hakiki, istekli ve yaratıcı destekçilerden- oluşan **lejyonların** sayısı *artmadıkça*, –tüm insanlık yararına “her şeyi değiştirme!” potansiyeline gerçekten sahip olan- Yeni Komünizm tarafından temsil edilen her şey, hiçbir zaman yeterince kapsamlı bir biçimde yayılmayacak ve hiçbir zaman yeterince derinlere kök salmayacaktır. Dolayısıyla, ama öyle ama böyle, kendi başına ve yaptığımız diğer her şey içinde bunun sahiden gerçekleştirmek, bizim **öncelikli** meşgalemiz ve hedefimiz olmak zorundadır.

Mart 15, 2018 /Revolution Gazetesi /revcom.us

i Sosyal demokrasi, “sosyalizmin” burjuva seçimleriyle iktidara gelecek -aslında bazı endüstriler için devlet mülkiyetinin ve kapsamlı refah tedbirlerinin bileşkesi- bir biçimini tasavvur eden siyasal bir eğilimdir. Burjuva devletinin şiddetli baskıcı iktidarına karşı milyonların iktidar için topyekûn kitle mücadelesi

aracılığıyla karşı koymasını ve onu yenilgiye uğratmasını reddeder, bu ihtiyacı karşılayacak devrimci eğilimlere karşı çıkar. Sosyal demokrasi, genellikle dillendirilmeyen temeli kolonilerden ve yeni kolonilerden yapılan yağmadan sağlanan ganimet olan Avrupa’da ciddi bir eğilim olarak ortaya çıkmıştır. Bugün Latin Amerika’da (Brezilya’da Lula, Şili’de Bachelet, vb.) ve başka yerlerde önemli bir güçtür ve ABD’de Amerika Demokratik Sosyalistleri (DSA-the Democratic Socialists of America) ve benzeri gruplarda şekillenmektedir.

ii Ajithizm, Temmuz 2013’te Ajith tarafından yazılan “Avakianizm’e Karşı” başlıklı broşürde derlenen eğilimdir. Bu eğilim, çevrimiçi dergi Demarcations’ta yayınlanan “Ajith – Geçmişin Tortusunun Bir Portresi” başlıklı makalede analiz edilmiş ve kapsamlı bir biçimde eleştirilmiştir. Ajith ile yapılan bu polemik, yeni sentezin ayrıntılarına indiği ve onu Bob Avakian’ın epistemolojide yarattığı kırılmaya odaklanan bir dizi eski meselede ayrıştırdığı için kritik bir çalışmadır. Yazarlar şu tespiti yapmaktalar: “En büyük önderlerinin düşünceleri de dâhil, komünist harekette yanlışlar yapılmış olsa da, bu komünistleri ne korku içinde sinmeye ne de devekuşu misali ikincil zayıflıkları savunmayı kabul etmeye sevk etmelidir. Fakat eğer bir tarihsel bağlam içinde yapılan hatalar Ajith’in yaptığı gibi desteklenir, kutsanır ve geliştirilirse, bu noktada toplum için nitel olarak farklı bir projeye dönüştürülmüş olurlar.” *Ajith – Geçmişin Tortusunun Bir Portresi*, sayfa 80.

iii Revizyonizm, komünist ya da Marksist oldukları iddia edilen, ancak komünizmin devrimci özünü revize eden düşünce okulları ve siyasal eğilimleri ifade eder. Bugünkü revizyonizmin karakterinin ayrıntıları birçok çalışmada ele alınmıştır; en çok da şu çalışmalarda yer alır: Communism: The Beginning of a New Stage, A Manifesto from the Revolutionary Communist Party, USA [Komünizm: Yeni Bir Aşamanın Başlangıcı, Devrimci Komünist Parti’den (ABD) Bir Manifesto], RCP Publications, 2008 ve THE NEW COMMUNISM: The science, the strategy, the leadership for an actual revolution, and a radically new society on the road to real emancipation [YENİ KOMÜNİZM: Gerçek Bir Devrim ve Kökten Yeni Bir Toplum İçin Gerçek Kurtuluşa Giden Yolda Bilim, Strateji ve Önderlik], Bob Avakian, Insight Press, 2016.

Revizyonizm, temel olarak burjuva demokrasisinin bir varyantına ya da komünist devrimin ilk aşamasındaki (1848’de *Komünist Manifesto*’nun yazılmasından 1976’da Çin’de sosyalizmin devrilmesine kadar geçen dönemdeki) belli hatalı ve yanlış siyasi çizgilere saplanıp kalmaya ya da Bob Avakian’ın yeni sentezinde kristalize olduğu haliyle komünizmdeki ilerlemelere karşı ikisine birden dayanır. Bu çalışmaların ikisi de Devrimci Komünist Parti ABD içindeki Kültür Devrimi’ni ayrıntıyla ele alır

-yeni komünizmle birlikte mücadele içinde siyasal çizginin içeriği, mücadelenin seyri ve onun bu ülkede gerçekten öncü, devrimci, komünist bir parti olup olmayacağını belirleyen elzem karakteri ele alır.

iv *Soykırım Mezalimine, Toplu Tutuklamalara, Polis Şiddetine, Siyahi ve Melez Halkın Katledilmesine SON!

*Tüm Kadınların Patriarkal Aşağılanmasına, İnsanlıktan Çıkarılmasına ve Boyun Eğdirilmesine, Cinsiyet ve Cinsellik Temelli Tüm Baskıya SON!

*İmparatorluk Savaşlarına, İşgal Ordularına ve İnsanlığa Karşı Suçlara SON!

*Mültecilerin Şeytanlaştırılmasına, Suçlu Gösterilmelerine, Sınır Dışı Edilmelerine, Sınırların Askerileştirilmesine SON!

*Kapitalizm-Emperyalizmin Gezegenimizi Yok Etmesine SON!

v 7 Konuşma. Bu konuşmalar 2006 yılında Bob Avakian tarafından yapıldı ve geniş bir konular dizisini kapsıyordu. Bu konuşmalardaki malzemenin bir kısmı, *Communism and Jeffersonian Democracy* [Komünizm ve Jefforsongil Demokrasi], Bob Avakian, RCP Publications, 2008 ve *Away With All Gods! Unchaining the Mind and Radically Changing the World* [Tüm Tanrılardan Uzak! Zihni Zincirlerinden Kurtarmak ve Dünyayı Radikal Bir Biçimde Değiştirmek], Bob Avakian, Insight Press, 2008 gibi başka çalışmalara dayanmaktaydı. Konuşmalar şunlardı: “Why We’re in the Situation We’re in Today... And What to Do About It: A Thoroughly Rotten System and the Need for Revolution” [“Neden Bugünkü Durumdayız ... ve Ne Yapmalıyız: Bütünüyle Çürümüş Bir Sistem ve Devrim İhtiyacı”]; “Communism and Jeffersonian Democracy” [“Komünizm ve Jefforson Demokrasisi”]; “Communism: A Whole New World and the Emancipation of All Humanity–Not ‘The Last Shall Be First, And the First Shall Be Last’” [“Komünizm: Tamamen Yeni Bir Dünya ve Tüm İnsanlığın Özgürleşmesi –‘Ayaklar Baş, Başlar Ayak Olacak’ Değil”]; “The NBA: Marketing the Minstrel Show and Serving the Big Gangsters” [NBA: Şairin Gösterisini Pazarlayıp Büyük Gangsterlere Hizmet Etmek”] ; “Communism and Religion: Getting Up and Getting Free–Making Revolution to Change the Real World, Not Relying on ‘Things Unseen’” [“Komünizm ve Din: Ayağa Kalkmak ve Özgürleşmek –Devrimin Gerçek Dünyayı Değiştirmesini Sağlamak, ‘Görünmeyen Şeylere’ İtibar Etmemek”]; “Conservatism, Christian Fundamentalism, Liberalism and Paternalism ... Bill Cosby and Bill Clinton ... Not All ‘Right’ but All Wrong!” [“Muhafazakarlık, Hristiyan Köktencililiği, Liberalizm, Paternalizm ... Bill Cosby ve Bill Clinton... Tümü ‘Doğru’ Değil Tümü Yanlış!”]; “‘Balance’ Is the Wrong

Criterion—and a Cover for a Witch-hunt—What We Need Is the Search for the Truth: Education, Real Academic Freedom, Critical Thinking and Dissent” [“ ‘Denge’ Yanlış Kriterdir –Cadı avı İçin Bir Bahane- Tüm İhtiyacımız Hakikati Aramak: Eğitim, Reel Akademik Özgürlük, Eleştirel Düşünme ve İhtilaf”].

vi Kitle çizgisi, kitlelerin dağınık, sistematik olmayan düşüncelerinin alınıp, bunların doğru yanlarını derleyip kitlelere benimseyip uygulayabilecekleri politikalar biçiminde sunulduğu komünist yöntemin çekirdeğini teşkil eden Mao tarafından geliştirilmiş bir yöntemdir. Bob Avakian 2014 yılında yaptığı konuşmalarda sorunları bu ilke ile çözümlemiştir (“The Material Basis and the Method for Making Revolution” [“Devrim Yapmanın Maddi Temeli ve Yöntemi”] ve “The Strategic Approach to Revolution and Its Relation to Basic Questions of Epistemology and Method”[Devrime Stratejik Yaklaşım ve Devrimin Epistemoloji ve Yöntemin Temel Sorularıyla İlişkisi”]). Bu tür bir yöntem, herhangi bir durumda ne yapmak gerektiğini bilimsel olarak analiz edip sonra kitlelerle birlikte bunun mücadelesini verip uygulamanın aksine, komünistleri esasen kitlelerin belirli bir zamandaki düşüncelerinin sınırlarına ayna tutmaya ve kendilerini bu sınırlarla tahdit etmeye sevk eder. Bununla birlikte, “kitle çizgisi”, BA’nın yeni komünizmi biçimlendirmesinden önce az çok tartışmasız bir ilke olarak on yıllar boyunca kutsanmıştır; aslında “kitle çizgisi”, BA’nın da işaret ettiği gibi, devrimin belli kritik anlarında bizzat Mao’nun kullanmadığı bir yöntemdi.

vii Şeyleştirme, yeni sentezden önce komünist hareket içinde egemen olan, sınıfsal konumları nedeniyle proleterlerin hakikate ulaşmada ayrıcalıklı oldukları düşüncesine dayanan görüştür; özel olarak proleterlerin bir sınıf olarak proletaryanın tarihsel rolünü kavramayı sağlayan araçlara kendiliğinden sahip oldukları ve bu görüşe “içgüdüsel olarak” meyledecekleri görüşü. Bu, toplum içinde *bir sınıf olarak* proletaryanın konumu ile tekil proleterlerin bilinçlerini birbirlerine karıştırmaktır. Gerçekte, proletaryanın tarihsel rolünün, sömürünün ve baskının bütün biçimlerine son vermekle ilişkisi içinde kavranması, toplumsal gelişmenin tüm seyrinin bilimsel olarak çalışılmasından ve bu gelişmeye temel teşkil eden, genel olarak ardında gizlenen dinamiklerin analiz edilmesinden kaynaklanmıştır. Komünist devrimi anlamak ve komünist devrime giden yolda bir rol oynamak isteyen herkes, sınıfsal arka planı ne olursa olsun (her türden arka plandan insan bunu yapabilir ve bu sorumluluğu üstlenebilir) onu *bir bilim olarak* çalışmak zorundadır. Bununla beraber, sınıfsal kökeni ne olursa olsun toplumdaki herkes, hem kapitalist bir sistemde yaşamının avantajlarından etkilenir hem de her çeşit bilim

dışı, hatta bilim karşıtı yöntemle yetişmek zorundadır ve bu yöntemleri kendiliğinden benimser. Şeyleştirme üzerine daha fazlası için “Ajith – A Portrait of the Residue of the Past” [“Ajith – Geçmişin Tortusunun Bir Portresi”] başlıklı çalışmaya bakınız.

viii Popülist epistemoloji, halkın düşündüklerinin nihai olarak gerçekliği belirlediği ya da en azından komünistlerin halkın çoğunluğunun hakikate ulaşmak üzere neyi düşündüğünü “dikkate alması” gerektiği fikridir. Ancak–nesnel gerçeklik hakkındaki hakikat ve belirli analiz ve politikaların bu gerçekliği yansıtıp yansıtmadığı ve onu devrimci bir istikamete doğru dönüştüren patika da dahil–hakikat herhangi birinin düşündüklerinden bağımsızdır. Darwin’in evrim kuramı, biri onun doğru olduğunu düşünse de düşünmese de doğrudur; toplum hakkındaki belirli temel hakikatlar ve toplumu değiştirmek üzere ne türden dönüşümlerin gerektiği hususu, ayrıca doğru olup olmadığı belirlenemeyen daha anlık şeyler için de böyledir bu. Bu fikir, komünistlerin oportünist bir biçimde geriye düşmelerine ve halk kitlelerindeki geri düşünce ve inanışlara ve apaçık yanlış, hatta gerici patikalara karşı koymada başarısız olmalarına yol açarak muazzam bir zarara yol açmış, zarar vermeyi de sürdürmektedir.

Doğru anlayış BASics 4: 11’de ortaya koyulmaktadır: “İnsanların düşündükleri objektif gerçekliğin bir parçasıdır, ancak objektif gerçeklik halkın düşündükleri tarafından belirlenmez.” BASics: from the talks and writings of Bob Avakian [BASics: Bob Avakian’ın konuşmalarından ve yazılarından], Bob Avakian, RCP Publications, 2011.

Bu konuda daha fazlası için şu çalışmalara bakınız: “The Material Basis and the Method for Making Revolution” [Devrim Yapmanın Maddi Temeli ve Yöntemi] ve SCIENCE AND REVOLUTION: On the Importance of Science and the Application of Science to Society, the New Synthesis of Communism and the Leadership of Bob Avakian, An Interview with Ardea Skybreak [BİLİM VE DEVRİM: Bilimin Önemi ve Bilimin Topluma Uygulanması Üzerine, Komünizmin Yeni Sentezi ve Bob Avakian’ın Önderliği, Ardea Skybreak ile Bir Söyleşi], Insight Press, 2015.

ix “Yalınayak doktorlar” Çin’in devrimci olduğu dönemde, özellikle de Kültür Devrimi sırasında, Çin’de kendilerine çok temel tıp eğitimi verilip temel sağlık ihtiyaçlarında destek olsunlar diye kitleler arasında gönderilen köylülerdi. Tam olarak tıp eğitimi almamış olsalar da insan bedeni ve sağlığa ilişkin temel bilimsel bir anlayışın yayılmasını sağlamakta başarılı olabilmişlerdir. Benzer biçimde,

yalınayak doktorlar komünizm biliminin en gelişkin kavrayışına sahip olmasalar da daha çok öğreniyor olduklarından yayılmasına yardım etmek isteyenlerdir, diğer bakış açıları ve düşünce tarzlarıyla baş etmeyebilirlerse de ellerinden geleni yapabilirler.

x Thomas Henry Huxley, Darwin'in evrim kuramının bir destekçisiydi. Darwin, çeşitli nedenlerle kuramının gerçekliğini kamusal alanlarda tartışmaya odaklanmamışken, Huxley, her yere gidilip Darwin'in buluşunun savunulması rolünü oynamıştır. Huxley "Darwin'in buldoğu" olarak bilinmekteydi. Benzer biçimde, Yeni Komünizm'in görece gelişmiş bir kavrayışına sahip olan insanlar da çatışan bakış açılarının ve düşünce tarzlarının savunuculuklarını üstlenmelidir.